

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین سعیدی- سعید افغانی

۲۴ جون ۲۰۱۶

حکم قضای عمری روزه

اشخاصی که چندین سال را روزه نگرفته چطور می توانند قضای خویش را جبریه کنند؟ جواب دین در مورد همین است، که با تمام خلوص نیت از الله خویش سپاسگزار شود که او را به راه راست هدایت نمود و با توبه نصوح با خود صادقانه تعهد سپارد که به او امر دین مقدس اسلام ثابت قدم می ماند.

علماء می گویند که دروازه توبه تا خروج آفتاب از مغرب قبل از روز قیامت و همچنین قبل از سکرات موت برای انسان باز می باشد و الله تعالی وعده داده است که توبه آنها را قبول کند. طوری که می فرماید: « قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ » (سوره زمر آیت: ۵۳) (بگو ای بندگان من که بر خود اسراف روا داشته اید از رحمت خدا نومید نشوید در حقیقت خدا همه گناهان را می آمرزد).

مراد از اسراف: افراط و زیاده روی در گناهان و ارتکاب بسیار آنهاست. این آیت امید بخش ترین آیت در قرآن عظیم الشان است زیرا مشتمل بر بزرگترین بشارت حق تعالی برای بندگان می باشد.

ولی اشخاصی که در سالهای قبلی زندگی خویش بدون عذر شرعی روزه نگرفته، قضاء آوردنش به او فایده ای نمی رساند و این بدان علت است که وقتی شخص بدون عذر شرعی، عبادت را از مدت و زمان تعیین شده به تأخیر بیندازد، قضای آن از او قبول نمی شود به دلیل فرموده پیامبر صلی الله علیه وسلم که: « هر کسی عملی انجام دهد که امر ما بر آن نباشد، آن عمل مردود است »

و معلوم است که تأخیر عبادتی که دارای وقت معین است تا زمانی که وقت آن خارج شود بدون عذر شرعی، عملی است که امر الله و رسول بر آن نیست و در نتیجه مردود است و وقتی که مردود باشد انجام آن کار بیهوده است و فایده ای برای شخص ندارد. پس به کسانی که عمداً عبادت دارای وقت معینی را به تأخیر می اندازند می گوئیم: بر تو هیچ چیزی واجب نیست مگر این که به سوی الله توبه کنی یعنی توبه نصوح و اعمالت را صالح کنی و به زندگی ات رو بیاوری و از پروردگار ثابت ماندن بر آن چیزی که وی تو را به سوی آن هدایت داده، خواستار شوی.

یادداشت :

پروردگار با عظمت ما راه نجات از آتش دوزخ را به بندگان خویش نشان داده و در (آیت ۸ سوره تحریم) می فرماید :
« یا ایها الذین آمنوا توبوا الی الله توبه نصوحا » (ای کسانی که ایمان آورده اید ! به سوی خدا بازگردید و توبه کنید،
توبه خالص)

اگر شخصی توبه و پشیمانی بدون بازگشت را از صمیم قلب به عمل آرد و احساس کند که واقعاً از گذشته خود نادم و
پشیمان گشته و راه خود را به سوی خداوند عوض کرده، باید بداند که اهل توبه واقعی است و اینچنین توبه ای هرگز رد
نمی شود.

علماء در تعریف توبه نصوح گفته اند:

توبه نصوح آن است که واجد چهار شرط باشد: پشیمانی قلبی، استغفار زبانی، ترک گناه و تصمیم بر ترک در آینده.